

การศึกษาการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว
ของเทศบาลตำบลเมืองบางขลัง อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย

A Study of the Effectiveness of Result Based Management for Tourism
Management of Bangkhung Sub-district, Sawankalok District,
Sukhothai Province.

กมลรัตน์ บุญอาจ¹ ดร.วงศกร เจียมเผ่า²

¹นักศึกษาลัทธิรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการภาครัฐ
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

²อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางขลัง 2) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางขลัง 3) หาแนวทางในการเสริมสร้างการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางขลัง ลักษณะงานวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยใช้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 370 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน และทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาได้แก่ค่าร้อยละ วิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรของเทศบาลตำบลเมืองบางขลัง และประชากรในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลเมืองบางขลัง อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพิสูจน์สมมติฐาน โดยใช้การทดสอบ t - test และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางขลัง พบว่า ในภาพรวม 7 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการสร้างความเชื่อมั่นและจริงใจ ส่วนรองลงมาคือ ด้านการมีวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม ด้านสร้างแรงบันดาลใจ ด้านมองโอกาสมากกว่าปัญหา ด้านการสื่อสาร และด้านกำหนดทิศทางของการจัดการการท่องเที่ยว ด้านคิดเชิงกลยุทธ์ในการจัดการการท่องเที่ยว

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางขลัง จำแนกตามปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล พบว่า อายุ และสถานภาพสมรส มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางขลัง ส่วน เพศ ระดับการศึกษา และอาชีพ ไม่มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางขลัง

3. แนวทางในการเสริมสร้างของการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางขลัง พบว่า ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นต่อการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการจัดการการท่องเที่ยว ดังนี้ ด้านการสื่อสาร ควรมีการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมและทันสมัยมาใช้ให้เกิดความเหมาะสม ส่วนด้านการมีวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม ควรมีการมุ่งเน้นในเรื่องของการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกระดับ เพื่อให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจ และการประสานการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

ต่อการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้และที่สำคัญในส่วนทางด้านกลยุทธ์ ก็ควรมีการสนับสนุน และส่งเสริมในเรื่องการนำความรู้ประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ถือว่าเป็นวิถีชีวิต มาพัฒนาเพื่อเป็นแนวทางให้เกิดศูนย์การเรียนรู้ของชุมชน อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนสืบไป

คำสำคัญ

การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์, การบริหารจัดการการท่องเที่ยว

Abstract

The purposes of this research were 1) to measure the level of effectiveness of result based management for tourism management of Bangkhung Sub-district, Sawankhalok District, Sukhothai Province, 2) to find out, factors affecting effectiveness of result based management for tourism management, and 3) to find the guidelines in re-enforcement of effectiveness of effectiveness of result based management for tourism management Research design. It was a quantitative and qualitative research by using 370 samples. Data were collected by using a questionnaire divided into 3 sections and analyzed by using descriptive statistics: percentage, mean, standard deviation and inferential statistic, t-test, and One-Way ANOVA. The findings were as follows:

1. The level of effectiveness of result based management facets, as a wholes was rated at moderate level and when considering by each dimension, it was found that the highest mean scores were confident and sincere, secondly, teamwork culture, motivation building, opportunity rather than problem seeking, communication, tourism management designation and strategic thinking on tourism management.

2. Factors affected the effectiveness of result based management for tourism management classifying by personal characteristics found that age, marital status involved in the effectiveness of result based management for tourism management ; however, gender, educational level did not involve in the effectiveness of result based management for tourism management.

3. The guideline in in re-enforcement of effectiveness of result based management for tourism management of Bangkhung Sub-district, found that the people showed their opinions towards the effectiveness of result based management for tourism management as follows: appropriate and modern technology should be used in communication, teamwork culture should be implemented for public participation in all levels for the effectiveness of every activity, and importantly, strategy should be supported, history and local wisdoms should be promoted for sustainable development in terms of community learning center.

Keywords

Result Based Management, Tourism Management

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์มีการพัฒนาตัวเองอย่างต่อเนื่อง และ วิวัฒนาการของการพัฒนานั้นมุ่งสร้างความเป็นอยู่ของตนเองที่ดีขึ้น จากสังคมเรียบง่ายกลายเป็นสังคมที่มีการพัฒนาทางด้านวัตถุต่างๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และโดยเฉพาะการเมืองที่ถือเป็นสิ่งสำคัญในการขับเคลื่อนของมวลมนุษยชาติ การเมืองและการปกครองถือว่า มีบทบาทสำคัญในสังคม เพราะการปกครองที่ดีต้องสนองตอบความต้องการให้ประชาชนกินดี อยู่ดี มีสุข ตลอดจนการดำรงชีวิต การเมืองการปกครองในแต่ละรูปแบบจะไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากขาดซึ่งการสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนได้รับการเป็นอยู่ขงสังคมที่ดีมีคุณภาพ ซึ่งจำเป็นต้องใช้ มิติของการบริหารโดยเฉพาะการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาเป็นตัวขับเคลื่อนการพัฒนาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชน ที่จะส่งผลต่อภาพรวมในการพัฒนาประเทศต่อไป (วงศ์กร เจียมเผ่า, 2555)

จากการเปลี่ยนแปลงการจัดการสาธารณะของภาครัฐบาล ทำให้เกิดผลกระทบต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างกว้างขวาง จึงเป็นแรงกดดันที่รัฐบาลจะต้องทบทวนบทบาทหน้าที่และปรับปรุงการให้บริการใหม่ เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคมอย่างตรงประเด็น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2544, คำนำ) การบริหารจัดการภาครัฐ (Public Administration) มีวิวัฒนาการและปรับตัวมาอย่างต่อเนื่องตามสภาพแวดล้อมทางการเมือง สังคม และเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อโลกก้าวเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ ในส่วนของระบบราชการไทย ส่งผลให้เกิดการเรียกร้องถึงคุณภาพของการให้บริการสาธารณะ จึงเป็นที่มาของการเปลี่ยนแปลงที่มุ่งวางกรอบแนวคิดใหม่ในการให้บริการของภาครัฐที่แตกต่างไปจากเดิม ซึ่งเราเรียกว่าการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Administration) (สุพจน์ บุญวิเศษ, 2549, หน้า 2-3)

การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่ปรากฏในส่วนของการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น กำหนดให้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาสามปี และแผนการดำเนินงาน โดยต้องมุ่งเน้นให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานเป็นหลัก เพื่อให้การจัดบริการสาธารณะมีคุณภาพ และสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนทุกกลุ่มในสังคมไทย ประชาชนทุกกลุ่มจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการของการตัดสินใจ เพื่อให้ผู้ที่กำหนดนโยบายจะได้สนองตอบต่อความต้องการของประชาชนให้เกิดประสิทธิภาพ ดังนั้น การบริหารเพื่อมุ่งให้เกิดผลในเชิงบริการสาธารณะโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน (People's Audit) อย่างเป็นระบบ จึงเป็นเรื่องสำคัญต่อการเสริมสร้างประสิทธิภาพของการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการ ที่มีบทบาทความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยเป็นอย่างมาก (แผนพัฒนาการท่องเที่ยว พ.ศ. 2555 – 2559 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กรมการท่องเที่ยวและกีฬา) ทั้งการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานของการคมนาคมขนส่ง การค้า และการลงทุน ช่วยให้เศรษฐกิจในประเทศฟื้นตัวหลังจากประสบภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ นอกจากนั้น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวยังมีแนวโน้มการแข่งขันที่รุนแรง เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของปัจจัยลบทั้งภายในและภายนอกประเทศ ดังนั้นการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (Sustainable Tourism) ในรูปแบบการกระจายอำนาจและสิทธิชุมชน จะต้องสร้างกระแสผลักดันให้ชุมชนพึงพอใจ มีพลังอำนาจทางความคิด การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวทุกขั้นตอน ในลักษณะการร่วมสร้างระบบการจัดการท่องเที่ยวที่เหมาะสม สอดคล้องและสอดคล้องกับบริบทของชุมชนแวดล้อม

เมืองบางซังเป็นชุมชนโบราณ ถือกำเนิดร่วมสมัยกับเมืองเก่าสุโขทัยและศรีสัชนาลัย หลักฐานบ่งบอกว่า เป็นจุดกำเนิดประเทศไทย ตามหลักศิลาจารึกหลักที่ 2 วัดศรีชุม ด้านที่ 1 สรุปได้ว่า พ่อขุนบางกลางหาว และพ่อขุนผาเมืองยกทัพรวมพลกันที่เมืองบางซัง ใช้เป็นที่พักพิงกำลังพลและกะเกณฑ์ไพร่พล นักรบจากเมือง

บางซ่งเข้าตีเมืองสุโขทัยคืนจากขอมสบาดโหลญล้าพวง และสถาปนาพ่อขุนบางกลางหาวเป็นพ่อขุนศรีอินทรา
ทิตยปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์พระร่วงแห่งกรุงสุโขทัย (มติชน วันเสาร์ที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2550, 02:01 น.)

เทศบาลตำบลเมืองบางซ่งถือว่าเป็นองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ยกฐานะจากองค์การบริหาร
ส่วนตำบลเป็นเทศบาลตำบล เพื่อให้มีความเข้มแข็งและเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการสาธารณะตรงตาม
ความต้องการของประชาชน การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ถูกนำมาใช้เป็นหลักการบริหารจัดการ การบริหาร
ที่เน้นให้ความสำคัญกับความประหยัด (Economy) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) และความมีประสิทธิภาพ
(Effectiveness) (ทิพาวดี เมฆสวรรค์, 2543, หน้า 13-14) เทศบาลตำบลเมืองบางซ่งให้ความสำคัญกับว่า
ภารกิจของการพัฒนาตำบลเมืองบางซ่งให้มีประสิทธิภาพ โดยเริ่มให้ความสำคัญกับเมืองบางซ่งนับแต่สมเด็จพระ
เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีฯ เสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตรร่องรอยอารยธรรมโบราณเมือง
บางซ่ง ปฐมบทแห่งการสร้างบ้านแปลงเมือง หลังจากนั้นนักวิชาการ หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ
และเอกชนได้เข้ามาสานต่อดำเนินการพัฒนาจัดกิจกรรมต่างๆ ที่จะนำไปสู่การสร้างเมืองบางซ่งให้มีชีวิต
จึงถือว่าเป็นจุดแข็งของเทศบาลในการร่วมพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของ
การศึกษาการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบล
เมืองบางซ่ง อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการจัดการการท่องเที่ยว
ของเทศบาลตำบลเมืองบางซ่ง
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์
ในการจัดการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางซ่ง
3. เพื่อหาแนวทางในการเสริมสร้างของการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการจัดการ
ท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางซ่ง

สมมติฐานการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มี เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และ อาชีพ ที่ต่างกันมีความคิดเห็น
เกี่ยวกับการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมือง
บางซ่งต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านพื้นที่
เป็นการศึกษาในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลเมืองบางซ่ง อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย
2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากร ได้แก่ บุคลากรของเทศบาลตำบลเมืองบางซ่ง และประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ
ของเทศบาลตำบลเมืองบางซ่ง อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย จำนวน 4,924 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลเมืองบางซ่ง จังหวัดสุโขทัย ที่ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของ "Taro Yamane" ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และที่ระดับความคลาดเคลื่อน $\pm 5 \%$ โดยขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม คือ 370 คน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางซ่ง อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ทั้งหมด 7 ด้าน คือ การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เกี่ยวกับ ด้านกำหนดทิศทางของการจัดการการท่องเที่ยว ด้านคิดเชิงกลยุทธ์ในการจัดการการท่องเที่ยว ด้านมองโอกาสมากกว่าปัญหา ด้านการสื่อสาร ด้านสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้าง ความเชื่อมั่น และจริงใจ และ ด้านการมีวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม

4. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ ข้อมูลด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และอาชีพ ส่วนตัวแปรตาม ได้แก่ การนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในด้านกำหนดทิศทางของการจัดการการท่องเที่ยว ด้านคิดเชิงกลยุทธ์ในการจัดการการท่องเที่ยว ด้านมองโอกาสมากกว่าปัญหา ด้านการสื่อสาร ด้านสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้าง ความเชื่อมั่นและจริงใจ และ ด้านการมีวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรของเทศบาลตำบลเมืองบางซ่งทั้งชายและหญิง และประชากร ทั้งชายและหญิงในเขตพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลตำบลเมืองบางซ่ง อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย จำนวนทั้งสิ้น 4,924 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลเมืองบางซ่ง จังหวัดสุโขทัย ที่ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และที่ระดับความคลาดเคลื่อน $\pm 5 \%$ โดยขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม คือ 370 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

ผู้วิจัยได้ทำการสร้างเครื่องมือและทดสอบเครื่องมือ โดยการให้ผู้เชี่ยวชาญช่วยตรวจสอบความถูกต้อง และความครอบคลุมของเนื้อหาที่ต้องการศึกษา จำนวน 3 ท่าน แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Object Congruency : IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อ ผู้วิจัยนำข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไปใช้ในแบบสอบถาม ทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามสูตรของครอนบาค (Cronbach) แล้วนำมาทดลองใช้ (Try Out) กับประชาชนในชุมชนเทศบาลสวรรคโลก อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ในจำนวน 30 คนขึ้นไป หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยคอมพิวเตอร์ ซึ่งแสดงว่าเป็นแบบสอบถามที่มีความเชื่อถือได้ ได้ค่าความเชื่อถือเท่ากับ .86

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามตามกระบวนการต่างๆ

ดังนี้

1. ขอนหนังสือรับรองและแนะนำตัวผู้วิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ถึงนายกเทศบาลตำบลเมืองบางซัง อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. จัดเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามและจัดเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองทั้งหมด จำนวน

370 ชุด

4. หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา จำนวน 370 ชุด ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของการตอบคำถาม

5. แล้วนำแบบสอบถามที่ตรวจสอบแล้วไปสู่การวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำแบบสอบถามที่ทำการตอบแล้วมาวิเคราะห์ประมวลผล

โดยดำเนินการ ดังนี้คือ

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน รวมถึงใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ดังนี้
 - ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ
 - ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางซัง วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมถึงใช้เกณฑ์ในการแปลผลเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าของเบสท์
2. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางซัง หมด 7 ด้าน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยการทดสอบค่าที (t - test) และค่าสถิติทดสอบ One-way ANOVA

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางซัง

พบว่า ในภาพรวม 7 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการสร้างความเชื่อมั่นและจริงใจ ส่วนรองลงมา คือ ด้านการมีวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม ด้านสร้างแรงบันดาลใจ ด้านมองโอกาสมากกว่าปัญหา ด้านการสื่อสาร และด้านกำหนดทิศทางของการจัดการการท่องเที่ยว และ ด้านคิดเชิงกลยุทธ์ในการจัดการการท่องเที่ยว โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ด้านกำหนดทิศทางของการจัดการการท่องเที่ยว

พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการกำหนดแผนกลยุทธ์เกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับเป้าหมายของเทศบาลรองลงมา ตามลำดับ คือ มีการมองภาพรวมของการจัดการการท่องเที่ยวในอนาคตของเทศบาล ทุกคนในเทศบาลให้ความสำคัญต่อเป้าหมายของการจัดการการท่องเที่ยวที่จะให้เกิดความพึงพอใจสูงสุดของประชาชน ทุกคนในเทศบาลมีแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเป็นไปในทิศทางเดียวกัน มีการกำหนด

วิสัยทัศน์เกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาลที่ชัดเจน มีการกำหนดกิจกรรมด้านการจัดการการท่องเที่ยวที่ก้าวไปสู่เป้าหมายของเทศบาล และเปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็นในการกำหนดทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาล

1.2 ด้านคิดเชิงกลยุทธ์ในการจัดการการท่องเที่ยว

พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการพัฒนาการคิดแบบวิเคราะห์ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีมุมมองวิสัยทัศน์ที่เป็นระบบในเรื่องของการจัดการการท่องเที่ยว รองลงมาตามลำดับ คือ เป็นผู้มีความรอบรู้ในสถานการณ์ ทั้งภายในและภายนอกองค์การ เกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยว เป็นอย่างดี เทศบาลตำบลเมืองบางซ่งมีการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดีในเรื่องการจัดการการท่องเที่ยว มีความเข้าใจสภาวะของการทำงานเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวว่าตอนนี้ ควรจะเป็นไปในรูปแบบใด รู้ทันความคิด ความเคลื่อนไหวของความต้องการของประชาชนในเรื่องการจัดการการท่องเที่ยว และมีความเข้าใจพฤติกรรมของคนได้อย่างชาญฉลาดสามารถเข้าใจจุดแข็งจุดอ่อนเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวขององค์การได้

1.3 ด้านมองโอกาสมากกว่าปัญหา

พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เทศบาลเมืองบางซ่งมีความอดทน และ อุทิศตนให้กับการจัดการการท่องเที่ยวในการให้บริการประชาชน รองลงมาตามลำดับ คือ เทศบาลตำบลเมืองบางซ่งมีการทำงานมุ่งแก้ไขปัญหาการจัดการท่องเที่ยวมากกว่าให้ปัญหาเกิดขึ้น จึงจะแก้ไข เทศบาลตำบลเมืองบางซ่งกล้าเผชิญกับปัญหาทางด้านการจัดการการท่องเที่ยวทุกสถานการณ์ เทศบาลเมืองบางซ่งมีความอดทน และ อุทิศตนให้กับการจัดการการท่องเที่ยวในการให้บริการประชาชน เทศบาลตำบลเมืองบางซ่งเล็งเห็นประโยชน์การจัดการท่องเที่ยวของประชาชนมาเป็นหลัก เทศบาลตำบลเมืองบางซ่งมีการบริหารจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม และเทศบาลตำบลเมืองบางซ่งมีการทำงานที่เกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวที่ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรค หรือ สภาพแวดล้อมที่ตึงเครียด

1.4 ด้านการสื่อสาร

พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาลก่อให้เกิดความพึงพอใจของพนักงานและประชาชน รองลงมาตามลำดับ คือ มีการเผยแพร่ข้อมูลทางด้านการจัดการการท่องเที่ยวให้ทุกคนได้รับทราบ มีการติดตั้ง หรือ กระจายข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวได้ทั่วถึง มีการอบรมการจัดการท่องเที่ยวและชี้แจงให้พนักงาน ประชาชนทุกระดับได้รับทราบถึงเป้าหมายของเทศบาล มีการเผยแพร่ ชี้นำข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวที่รวดเร็ว มีการประชาสัมพันธ์ หรือ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวที่เป็นจริงและถูกต้อง ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวที่ได้ตรงตามความต้องการของเทศบาล และ ประชาชน และเทศบาลตำบลเมืองบางซ่งเต็มใจให้บริการประชาชนในด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยว ทุกสถานการณ์

1.5 ด้านสร้างแรงบันดาลใจ

พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางซ่งเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว รองลงมาตามลำดับ คือ เทศบาลตำบลเมืองบางซ่งมีการให้เกียรติและเคารพเพื่อนร่วมงาน และประชาชนที่ทำงานการจัดการท่องเที่ยวทุกคน กิจกรรมเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางซ่งเปิดโอกาสให้พนักงานและประชาชนแสดงความคิดเห็นต่อกิจกรรมทุกกิจกรรม กิจกรรมเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวที่ทางเทศบาลตำบลเมืองบางซ่งจัดให้กับประชาชนสร้างความเชื่อมั่นให้กับเทศบาลในการทำงาน เทศบาลตำบลเมืองบางซ่งมีความรับผิดชอบต่อทุกกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวในการให้บริการ

สาธารณะ เทศบาลตำบลเมืองบางซ่งมีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวให้บริการประชาชนตามภาระหน้าที่ ตามแผนงาน โดยไม่มีการยกเว้น เทศบาล และ ประชาชนมีความพร้อมที่ให้อภัยและเรียนรู้จากข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นกับการจัดการการท่องเที่ยวร่วมกัน เทศบาลตำบลเมืองบางซ่งมีการยกย่องผู้มีอุปการคุณต่อการทำงาน การจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาล และเทศบาลตำบลเมืองบางซ่งมีการชมเชย หรือสร้างสิ่งประทับใจเมื่อดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวสำเร็จ

1.6 ด้านการสร้าง ความเชื่อมั่นและจริงใจ

พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีความซื่อสัตย์ในการสร้างแรงบันดาลใจในปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวเพื่อให้งานมีความเชื่อมั่นและในการให้บริการ รองลงมาตามลำดับ คือ เทศบาลตำบลเมืองบางซ่งเปิดโอกาสให้ทุกคนกล้าแสดงออกถึงความคิดเห็นในการทำงานที่เกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวทุกระดับเทศบาลมีการสร้างจิตสำนึกในด้านการจัดการการท่องเที่ยว โดยรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา มีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยว เมื่อเกิดความผิดพลาด ไม่โทษผู้อื่น เป็นผู้เสียสละ และนึกถึงผลประโยชน์ของการจัดการการท่องเที่ยวโดยส่วนรวมมากกว่าส่วนตน และเทศบาลศรัทธาและเคารพนับถือต่อผู้ร่วมงานในกิจกรรมการจัดการท่องเที่ยวในทุกระดับทั้งภายในและภายนอกองค์การ

1.7 ด้านการมีวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม

พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เทศบาลตำบลเมืองบางซ่งมีการให้กำลังใจในการทำงานการจัดการการท่องเที่ยวร่วมกันทุกระดับ รองลงมาตามลำดับ คือ เทศบาลตำบลเมืองบางซ่งมีการส่งเสริม และปฏิบัติงานการจัดการการท่องเที่ยวร่วมกันอย่างกระตือรือร้น และสามัคคีรวมใจกัน เทศบาลตำบลเมืองบางซ่งมีการให้บุคลากรทุกระดับชั้นได้ปฏิบัติงานการจัดการการท่องเที่ยวร่วมกัน เทศบาลตำบลเมืองบางซ่งมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงานกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยว เทศบาลตำบลเมืองบางซ่งมีการแก้ไขปัญหาการจัดการการท่องเที่ยวร่วมกัน เทศบาลเมืองบางซ่ง มีการหารือ และให้คำปรึกษาต่อเพื่อนร่วมงานทุกครั้งเมื่อมีปัญหา และมีหลักการทำงานเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับคนในเทศบาลได้อย่างลงตัว ซึ่งจะส่งผลถึงความสำเร็จของเทศบาล

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการจัดการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางซ่ง

2.1 ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางซ่ง ในภาพรวม 7 ด้าน ทั้งด้านกำหนดทิศทางของการจัดการการท่องเที่ยว ด้านคิดเชิงกลยุทธ์ในการจัดการการท่องเที่ยว ด้านมองโอกาสมากกว่าปัญหา ด้านการสื่อสาร ด้านสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้าง ความเชื่อมั่นและจริงใจ และด้านการมีวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางซ่ง ในภาพรวม 7 ด้าน ทั้งด้านกำหนดทิศทางของการจัดการการท่องเที่ยว ด้านคิดเชิงกลยุทธ์ในการจัดการการท่องเที่ยว ด้านมองโอกาสมากกว่าปัญหา ด้านการสื่อสาร ด้านสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้าง ความเชื่อมั่นและจริงใจ และ ด้านการมีวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางซ่ง ในภาพรวม 7 ด้าน ทั้งด้านกำหนดทิศทางของการจัดการการท่องเที่ยว ด้านคิดเชิงกลยุทธ์ในการจัดการการท่องเที่ยว ด้านมองโอกาส

มากกว่าปัญหา ด้านการสื่อสาร ด้านสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างความเชื่อมั่นและจริงใจ และด้านการมีวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางซ่ง ในภาพรวม 7 ด้าน ทั้งด้านกำหนดทิศทางของการจัดการการท่องเที่ยว ด้านคิดเชิงกลยุทธ์ในการจัดการการท่องเที่ยว ด้านมองโอกาสมากกว่าปัญหา ด้านการสื่อสาร ด้านสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างความเชื่อมั่นและจริงใจ และด้านการมีวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางซ่ง ในภาพรวม 7 ด้าน ทั้งด้านกำหนดทิศทางของการจัดการการท่องเที่ยว ด้านคิดเชิงกลยุทธ์ในการจัดการการท่องเที่ยว ด้านมองโอกาสมากกว่าปัญหา ด้านการสื่อสาร ด้านสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างความเชื่อมั่นและจริงใจ และด้านการมีวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางซ่ง พบว่า

ในภาพรวม 7 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการสร้างความเชื่อมั่นและจริงใจ ซึ่งจากผลของการวิจัยนั้นก็สะท้อนให้เราเห็นได้เป็นอย่างดีที่ประจักษ์ว่าการบริหารงานทุกสิ่งอย่างจะประสบผลสำเร็จได้อย่างเป็นรูปธรรมนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ การสร้างความเชื่อมั่นและจริงใจให้แก่กันและกัน เพราะเนื่องด้วยจากบริบทของเทศบาลตำบลเมืองบางซ่ง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดสุโขทัย ถือเป็นพื้นที่ที่ประชาชนส่วนใหญ่มีประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมดั้งเดิมที่ยังยึดหลักของความรู้รักสามัคคี มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีน้ำใจให้แก่กันและกัน ดังนั้นการบริหารงานจะประสบผลสำเร็จได้ จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือ ร่วมใจ และองค์ประกอบหลายๆ ด้านเข้าด้วยกัน ดังผลการวิจัยที่ประชาชนได้ให้ความสำคัญตามลำดับดังนี้ ด้านการมีวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม ด้านสร้างแรงบันดาลใจ ด้านมองโอกาสมากกว่าปัญหา ด้านการสื่อสาร และด้านกำหนดทิศทางของการจัดการการท่องเที่ยว ด้านคิดเชิงกลยุทธ์ในการจัดการการท่องเที่ยว ซึ่งได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ มนต์รี นุ่มนาม (2555) ที่ได้ทำการศึกษาเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรมโครงการประวัติศาสตร์และภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองบางซ่ง จังหวัดสุโขทัย ซึ่งผลการวิจัย พบว่า เครือข่ายความร่วมมือโครงการประวัติศาสตร์และภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองบางซ่ง ผู้ริเริ่มโครงการนี้ได้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบางซ่ง รวมทั้งนักวิชาการชาวสุโขทัยที่ต้องการจะทำประโยชน์ให้กับจังหวัดสุโขทัยในฐานะบ้านเกิด จึงรวมตัวกันตั้งเป็นชมรม ชื่อว่า “ชมรมเรารักเมืองพระร่วง” หลังจากนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลโดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะจึงเริ่มต้นสร้างความร่วมมือเพื่อสร้างเครือข่ายในการทำงาน โดยใช้วิธีการขอความร่วมมือ จากบุคคลองค์กร หรือหน่วยงานราชการจากภายนอกให้เข้ามาเป็นเครือข่ายกันเพื่อร่วมมือกัน โดยกระบวนการสร้างความร่วมมือ พบว่า เป็นการดำเนินงานในลักษณะของเครือข่าย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเสริมสร้างให้เครือข่ายเกิดความเข้มแข็ง ขณะที่กระบวนการดำเนินงานของเครือข่ายความร่วมมือพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบางซ่ง เป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงานทั้งในด้านการสร้างข้อตกลงเบื้องต้นการเป็นผู้นำในการทำงานของโครงการ การสร้างความถูกต้องชอบธรรม การสร้างความน่าเชื่อถือการบริหารจัดการความขัดแย้ง และการวางแผนในการดำเนินงาน ซึ่งผลลัพธ์ความร่วมมือ ประกอบด้วยท้องถิ่นกลายเป็นที่รู้จัก

ความตื่นตัวของชาวบ้านที่มีต่อท้องถิ่นของตัวเอง และความรักและความสามัคคีของคนในท้องถิ่น ขณะที่ปัญหาและอุปสรรค ประกอบด้วย ปัญหาจากทักษะและประสบการณ์ในการทำงานของบุคลากรในเครือข่าย ความต่อเนื่องในการประสานงานระหว่างภาคส่วนต่างๆ วิถีชีวิตของชาวบ้านในพื้นที่ปัญหาจากงบประมาณในการดำเนินการ วัตถุประสงค์ที่ไม่ชัดเจนของโครงการ

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการจัดการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางขลัง จำแนกตามปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล พบว่า

อายุ และสถานภาพสมรส มีผลต่อการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการจัดการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางขลัง ส่วน เพศ ระดับการศึกษา และอาชีพ ไม่มีผลต่อการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการจัดการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางขลัง ทั้งนี้จากผลของการวิจัยข้างต้นที่พบว่า ปัจจัยด้านอายุ และสถานภาพสมรสที่ก่อให้เกิดนัยสำคัญต่อการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการจัดการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางขลัง ส่วนปัจจัยด้านเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพ ที่ไม่ก่อให้เกิดนัยสำคัญต่อการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการจัดการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางขลังนั้น ก็ได้ตอกย้ำให้เราเห็นชัดเจนถึงการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ว่า เทศบาลตำบลเมืองบางขลัง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดสุโขทัยนั้น ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนในเรื่องของการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้อย่างชัดเจน ตลอดจนการตระหนักถึงการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนอย่างต่อเนื่องเพื่อที่จะนำไปสู่การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด ดังตัวอย่างแนวคิด ทฤษฎี การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Management for Results) ของทิพาดี เมฆสุวรรณ (2543, หน้า 10) ที่ได้กล่าวถึง การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ว่าเป็นการจัดหาทรัพยากรในการบริหารจัดการอย่างประหยัด (Economy) การบริหารทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Efficiency) และให้ได้ผลงานที่บรรลุเป้าหมายขององค์การ หรือเรียกอีกว่า ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยพิจารณาในลักษณะของระบบ (Systems) พบว่า การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มีองค์ประกอบและกรอบแนวคิดเรื่องการวัดผลการปฏิบัติงาน (ประหยัด ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล)

3. แนวทางในการเสริมสร้างของการนำหลักการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการจัดการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางขลัง พบว่า

ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นต่อการนำหลักการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการจัดการท่องเที่ยว ดังนี้ ด้านการสื่อสาร ควรมีการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมและทันสมัยมาใช้ให้เกิดความเหมาะสม ส่วนด้านการมีวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม ควรมีการมุ่งเน้นในเรื่องของการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกระดับ เพื่อให้เกิดความร่วมมือ ร่วมใจ และการประสานการทำงานที่มีประสิทธิภาพต่อการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้และที่สำคัญในส่วนของด้านกลยุทธ์ ก็ควรมีการสนับสนุน และส่งเสริมในเรื่องการนำความรู้ ประวัติศาสตร์ ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ถือว่าเป็นวิถีชีวิต มาพัฒนาเพื่อเป็นแนวทางให้เกิดศูนย์การเรียนรู้ของชุมชน อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนสืบไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุวรรณ ทรัพย์ศิริกาญจน (2553) ที่ได้ศึกษาบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองประวัติศาสตร์ กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนเทศบาลเมืองบางขลัง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดสุโขทัย ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาเมืองบางขลังมีประโยชน์หลายประการ ได้แก่ การทำให้ประชาชนมีจิตสำนึกรักถิ่นฐานบ้านเกิดของตนเอง มีแหล่งเรียนรู้ แหล่งชุมชนที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนทั้งในและนอกเขตพื้นที่ได้ทราบประวัติศาสตร์ ความเป็นมาที่สำคัญของเมืองบางขลังส่งเสริมให้มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์แห่งใหม่ จัดระเบียบเมืองบางขลังให้ถนนทุกสายเป็นถนนปลอดฝุ่น บูรณาการประวัติศาสตร์ให้สามารถรับสัมผัสได้ โดยการส่งเสริมอาชีพประชาชนให้อยู่ดี

กินดีมีความสุขควบคู่กัน ประชาชนมีความคิดเห็นว่าการกิจกรรมประกวดภาพเก่าเล่าความหลัง มีประโยชน์มาก รองลงมาคือ กิจกรรมเรียนรู้ ศิลปะโดยศิลปินพื้นบ้าน (วาดภาพ) ทำให้เด็กในพื้นที่ตำบลบางช้างได้รับประโยชน์ ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นมีความสำคัญต่อการพัฒนาคน ก่อให้เกิดความรัก ความสามัคคี ดังนั้นรัฐควรให้ความสนใจ ส่งเสริม สนับสนุนให้มากยิ่งขึ้น การอนุรักษ์และพัฒนาเมืองประวัติศาสตร์เป็นสิ่งที่เห็นผลช้า แต่เมื่อได้เกิดขึ้นแล้ว จะมีความมั่นคง มีคุณค่าอนันต์ต่อคนรุ่นแล้วรุ่นเล่า ดังนั้นต้องใช้ความอดทน ไม่เหมือนการดำเนินกิจกรรมด้านโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถเห็นผลได้ในทันที สามารถจับต้องได้ เช่น การขุดคลอง ลอกคู สร้างถนน สร้างอาคาร การอนุรักษ์และพัฒนาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นนั้นต้องรับใช้ประชาชนในท้องถิ่น ประชาชนในท้องถิ่นต้องมีส่วนร่วม ร่วมคิด ร่วมทำร่วมอนุรักษ์ เพื่อจะได้ตระหนักถึงความสำคัญอันจะนำมาซึ่งการวางแผน ดูแล รักษาและพัฒนาในทุกๆ ด้าน สังคมได้เปลี่ยนแปลงไปเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ ยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร ทำให้ไม่เอาใจใส่ต่อการอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ตลอดจนประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ดังนั้นควรให้ความใส่ใจอย่างเร่งด่วน ก่อนที่จะสูญสลาย หายไป ไม่มีหลงเหลือให้ได้อนุรักษ์และพัฒนา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 เทศบาลตำบลเมืองบางช้าง อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในทุกๆ กิจกรรมอย่างแท้จริง ไม่ว่าจะเป็นตั้งแต่กระบวนการร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ และร่วมรับผลประโยชน์ร่วมกัน เพื่อนำไปสู่การนำหลักการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการจัดการท่องเที่ยวให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด

1.2 ควรมีการนำผลการวิจัยเสนอต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้หน่วยงานดังกล่าวเห็นถึงความสำคัญในการเสริมสร้างของการนำหลักการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการจัดการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางช้าง อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัยมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติได้อย่างแท้จริง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการวิจัยอย่างต่อเนื่องโดยการนำหลักการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการจัดการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางช้าง อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัย

2.2 ควรมีการศึกษาการนำหลักการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของเทศบาลตำบลเมืองบางช้าง อำเภอสวรรคโลก จังหวัดสุโขทัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ

เอกสารอ้างอิง

ทิพาวดี เมฆสวรรค์. (2543). การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์. สถาบันมาตรฐานสากลภาครัฐแห่งประเทศไทย

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2559. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาแผนพัฒนา

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ.2555 – 2559 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา.

- มนตรี นุ่มนาม. (2545). เครือข่ายความร่วมมือในการบริหารจัดการ ศิลปวัฒนธรรมโครงการ
ประวัติศาสตร์และภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองบางขลัง จังหวัดสุโขทัย. ดุษฎีนิพนธ์ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- วงศ์กร เจียมเผ่า. (2555). การบริหารการพัฒนาร่วมสมัย. พิษณุโลก : ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- สุพจน์ บุญวิเศษ. (2549). การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Result Based Management) กับการ
ประเมินผลการปฏิบัติงานในระบบราชการและเอกชน. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์,
2-3.
- สุวรรณ ทรัพย์ศิริกาญจนา. (2553). บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในการอนุรักษ์ และพัฒนาเมือง
ประวัติศาสตร์กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนเทศบาลเมืองบางขลัง อำเภอสวรรคโลก
จังหวัดสุโขทัย. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.